

VZBURA V DOKONALOM VESMÍRE

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

1Jn 4,7–16; Ezech 28,12–19; Iz 14,12–15; Zjavenie 12

ÚVODNÝ TEXT

Ako si padla z neba, žiarivá zornička! Zrazený si na zemi, vládca nad národmi! (Iz 14,12)

Mnoho mysliteľov sa pokúšalo vysvetliť pôvod zla. Niektorí tvrdia, že zlo vždy existovalo, pretože podľa ich názoru dobro vynikne len v kontraste so zlom. Iní sú presvedčení, že svet bol stvorený dokonalý, ale potom sa na ňom z nejakého dôvodu objavilo zlo. Napríklad v gréckej mytológii sa zlo začalo, keď zvedavá Pandora otvorila zapečatenú skrinku, z ktorej vyletelo všetko zlo sveta (tento mýtus však nevysvetľuje pôvod zla, ktoré sa v tejto skrinke skrývalo).

Naproti tomu Biblia učí, že náš milujúci Boh je všemocný (1Krn 29,10.11) a dokonalý (Mt 5,48). Všetko, čo robí, musí byť tiež dokonalé (5Moj 32,4). To sa týka aj spôsobu, akým Boh stvoril náš svet. Ako by sa teda v dokonalom svete mohlo objaviť zlo a hriech? Podľa 1. Mojžišovej 3 to bol pád Adama a Evy, čo prinieslo na tento svet hriech, zlo a smrť.

Takáto odpoveď však vyvoláva ďalší problém. Už pred pádom totiž existovalo zlo, ktoré sa prejavilo prostredníctvom „hada“. Ten oklamal prvých ľudí (1Moj 3,1–6). Aby sme našli zdroj a pôvod zla, musíme sa vrátiť späť, dokonca ešte pred pád človeka do hriechu, ktorý ovláda našu súčasnú existenciu a robí ju bolestivou a niekedy aj neznesiteľnou.

OSNOVA LEKCIE

Skôr než sa bližšie pozrieme na problematiku umierania a smrti v našom živote, v úvodnej lekcii sa zameriame na to, ako je vôbec možné, že sa v dokonalom Božom stvorení môže objaviť niečo, čo narúša a ničí jeho krásu.

Dokonalý začiatok

- 1Jn 4,8.16: Stvorenie – prejav Božej lásky (nedeľa)
- 1Jn 4,7–16: Sloboda – základ skutočnej lásky (pondelok)

Vzbura v nebi

- Ezech 28,11–19: Týrsky kráľ ako symbol satanovej vzbury (utorok)
- Iz 14,12–15: Babylonský kráľ ako symbol satanovej vzbury (streda)
- Zj 12,7–11: Vzbura na našej zemi (štvrtok)

STVORENIE AKO VYJADRENIE LÁSKY

⁸Ten, kto nemiluje, nepozná Boha, pretože Boh je láska. ... ¹⁶A my sme poznali a uverili v lásku, ktorú má Boh k nám. Boh je láska a kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom. (1Jn 4,8.16)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Príroda vo svojom súčasnom stave nesie nejednoznačné poslanstvo, v ktorom sa dobro a zlo prelínajú. Na ružových kríčkoch obdivujeme krásne a voňavé ruže, ale musíme si dávať pozor na ostré a bolestivé trne. Orol nás očarí svojou majestátnosťou a starostlivosťou o mláďatá, ale potom nás vydesí, keď napadne malého zajačika. Podobne je to aj s ľuďmi: v jednej chvíli sú schopní prejavov lásky, ale v nasledujúcom okamihu môžu prepuknúť do nenávisťného a násilného konania. Niet divu, že v podobenstve o pšenici a kúkoli sa sluhovia pýtali hospodára: „Pane, či si na svoje pole nezasial dobré semeno? Kde sa potom vzal kúkol?” On im odpovedal: „To urobil nepriateľ!” (Mt 13,27.28) Podobne Boh stvoril vesmír dokonalý, ale nepriateľ ho poškvrnil tajomnými semenami hriechu.

Uvažuj o úvodnom texte (1Jn 4,8.16). Ján píše: „Boh je láska.“ Čo sa z tohto výroku môžeme dozvedieť o povahe Božích stvoriteľských aktivít?

Skutočnosť, že „Boh je láska“ (1Jn 4,8.16), má prinajmenšom tri základné dôsledky. (1) Láska zo svojej podstaty nemôže existovať uzavretá sama v sebe, ale musí byť vyjadrená. (Každá láska sa túži nejako prejavíť.) Božia láska je zdieľaná vnútorne medzi tromi Božskými osobami a navonok vo vzťahu Stvoriteľa ku všetkému stvorenstvu. (2) Všetko, čo Boh robí, je vyjadrením Jeho nepodmienennej a nemennej lásky. Týka sa to jeho stvoriteľského diela, vykupiteľských činov, a dokonca aj trestajúcich súdov. „Božia láska sa prejavila v Božej spravodlivosti práve tak ako v Božej milosti. Spravodlivosť je základom Božieho trónu a ovocím Božej lásky.“ (DA 762; TV 535) (3) Keďže Boh je láska a všetkým, čo robí, vyjadruje svoju lásku, nemôže byť pôvodcom hriechu. To by bolo v priamom protiklade s Jeho vlastným charakterom.

Prečo vlastne Boh stvoril vesmír? Naozaj to potreboval urobiť? Z pohľadu Božej zvrchovanosti by sa dalo povedať, že nie. Išlo totiž o rozhodnutie Jeho slobodnej vôle. Ale v súlade s Božou milujúcou povahou bolo stvorenie vesmíru vyjadrením Jeho lásky. A je úžasné, že stvoril také formy života (patrí medzi ne aj človek), ktoré sú nielen schopné reagovať na Božiu lásku, ale aj zdieľať a vyjadrovať lásku – Bohu aj iným. (Pozri tiež Marek 12,30.31.)

APLIKÁCIA ■ Pozri sa okolo seba na stvorený svet. Ako v ňom môžeme vidieť odrazy Božej lásky napriek zničujúcim následkom hriechu? Čo sa môžeme naučiť o nádeji z prejavov Božej lásky zjavenej v stvorenstve?

SLOBODNÁ VÔĽA AKO ZÁKLAD LÁSKY

⁷Milovaní, milujme sa navzájom, lebo láska je z Boha a každý, kto miluje, narodil sa z Boha a pozná Boha. ⁸Ten, kto nemiluje, nepozná Boha, pretože Boh je láska. ⁹Božia láska k nám sa prejavila v tom, že Boh poslal na svet svojho jednorodeného Syna, aby sme skrze neho mali život. ¹⁰Láska je v tom, že nie my sme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy. ¹¹Milovaní, keď si nás Boh tak zamiloval, aj my sa máme navzájom milovať. ¹²Boha nikto nikdy nevidel; ak sa navzájom milujeme, Boh ostáva v nás a jeho láska v nás dosiahla dokonalosť. ¹³Podľa toho poznávame, že ostávame v ňom a on v nás, že nám dal zo svojho Ducha. ¹⁴A my sme videli a svedčíme, že Otec poslal Syna za Spasiteľa sveta. ¹⁵Kto vyznáva, že Ježiš je Boží Syn, v tom ostáva Boh a on ostáva v Bohu. ¹⁶A my sme poznali a uverili v lásku, ktorú má Boh k nám. Boh je láska a kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom. (1Jn 4,7–16)

Uvažuj o úvodnom texte (1Jn 4,7–16). Čo hovorí táto pasáž o slobodnej vôli ako podmienke lásky?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Umelé kvety môžu byť nádherné, ale nerastú ani nekvitnú ako tie ozajstné. Roboty sú vopred naprogramované na to, aby hovorili a vykonávali mnoho úloh, no nemajú ani život, ani emócie. Môžeme povedať, že život a slobodná vôľa sú nevyhnutnými podmienkami na to, aby niekto mohol prijímať, kultivovať a šíriť lásku. Náš milujúci Boh teda stvoril anjelov (vrátane Lucifera) aj ľudské bytosti so slobodou robiť vlastné rozhodnutia, vrátane možnosti ísť nesprávnou cestou. Inými slovami, Boh stvoril celý vesmír ako dokonalé a harmonické prostredie, aby stvorené bytosti mohli rásť v láske a múdrosti. V texte 1Jn 4,7–16 apoštol Ján zdôrazňuje, že „Boh je láska“ a že nám svoju lásku prejavil tým, že poslal svojho vlastného Syna, aby zomrel za naše hriechy. My by sme ako odpoveď na tento dar mali vyjadriť svoju vďačnosť za Jeho nekonečnú lásku tým, že si budeme navzájom prejavovať lásku. Láska pochádzajúca od Boha mala byť najpresvedčivejším dôkazom toho, že Boh zostáva v nás a že my zostávame v ňom. Táto výzva na vyjadrenie vzájomnej lásky má zmysel len vtedy, ak je adresovaná bytostiam, ktoré majú slobodu rozhodnúť sa, či budú rozvíjať a prejavovať túto lásku, alebo, naopak, žiť sebecky. Sloboda voľby sa však dá ľahko zneužiť. Túto smutnú skutočnosť vidíme na tragickej vzbure Lucifera v nebesiach.

Ľudia si vo všeobecnosti uvedomujú dôležitosť slobodnej vôle. Napriek tomu si kladú dôležitú otázku: Ak Boh vedel, že Lucifer sa vzbúri, prečo ho stvoril? Nie je Boh v konečnom dôsledku zodpovedný za pôvod hriechu?

Odpoveď sa môže veľmi skomplikovať, pretože závisí od mnohých faktorov – vrátane toho, čo presne znamená slovo „zodpovednosť“. Pôvod a povaha hriechu sú tajomstvá, ktoré nikto z nás nedokáže uspokojivo vysvetliť.

Napriek tomu Boh „neustanovil“ existenciu hriechu. Dovolil iba jeho existenciu a potom na kríži vzal na seba najvyšší trest za tento hriech. Vďaka tomu mohol Boh hriech odstrániť. Pri všetkých našich bolestných úvahách o zle nesmieme nikdy zabudnúť, že sám Boh zaplatil najvyššiu cenu za existenciu hriechu a zla (pozri Mt 5,43–48 a Rim 5,6–11). Boh zároveň trpel následkami hriechu viac, než bude trpieť ktokoľvek z nás.

- **Slobodná vôľa je dar od Boha. Je posvätná, ale prináša ťažké následky nielen pre nás, ale aj pre ostatných. Aké dôležité rozhodnutia sa chystáš urobiť vďaka tomuto daru v blízkej budúcnosti? Aké budú dôsledky tvojich rozhodnutí?**

APLIKÁCIA

TAJOMNÁ NEVĎAČNOSŤ

¹¹Potom mi zaznelo slovo Hospodina: ¹²„Človeče, zaspievaj žalospev o týrskom kráľovi a povedz o ňom: Takto vraví Pán, Hospodin: „Bol si pečatou dokonalosti, plný múdrosti a dokonalý v kráse. ¹³Bol si v Božej záhrade, v Edene. Bol si odetý rozličnými drahokamami: rubínom, topásom, diamantom, chryzolitom, ónyxom, jaspisom, zafirom, malachitom a smaragdcom. Tie boli rukou umelca vsadené do zlata a boli pripravené v deň tvojho stvorenia. ¹⁴Urobil som ťa jagavým cherubom – strážcom. Bol si na svätom Božom vrchu, prechádzal si sa medzi ohnivými kameňmi. ¹⁵Bezchybne si si počínal odo dňa svojho stvorenia až dovtedy, kým sa nezistila zvrátenosť pri tebe. ¹⁶Pri mnohorakom obchodovaní si sa naplnil násilím a zhrešil si. Vtedy som ťa v nemilosti vyhnal z Božieho vrchu a cherub – strážca ťa odstránil spomedzi ohnivých kameňov. ¹⁷Srdce ti spýšnelo pre tvoju krásu, prišiel si o múdrosť kvôli lesku. Zhodil som ťa na zem, postavil som ťa pred kráľov, aby mali potešenie z pohľadu na teba. ¹⁸Množstvom svojich vín, svojím nepoctivým obchodovaním znesvätil si svoje svätyne. Vyviedol som z teba oheň a ten ťa strávil. Zmenil som ťa na popol na zemi pred očami všetkých, ktorí ťa videli. ¹⁹Všetci, čo ťa poznali medzi národmi, zdesili sa nad tebou. Hrozný koniec ťa stihol, a už ťa viac nebude.“ (Ezech 28,11–19)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Uvažuj o úvodnom texte (Ezech 28,11–19). Čo sa z tejto pasáže môžeme naučiť o tajomnom pôvode hriechu?

Velká časť knihy Ezechiel bola napísaná symbolickým jazykom, ktorý využíva eschatologickú terminológiu. V mnohých prípadoch sa špecifické entity (osoby, zvieratá a predmety) a mieste udalosti používajú na predstavenie a opis širších kozmických a/alebo historických skutočností. Hospodin v troch po sebe nasledujúcich kapitolách (Ezechiel 26–28) hovorí o kráľovi Týru (Týrus bol prosperujúci staroveký fénický prístav) ako o bohatom a hrdom vládcovi, ktorý však bol svetským kráľom s mnohými privilégiami. Vo svojej namyslenosti však začal tvrdiť, že je úplne dokonalý (Ezech 27,2), dokonca že je Boh (Ezech 28,2). Pre svoju trúfalosť prišiel o svoje postavenie – Hospodin ho vyhnal z „Božieho vrchu“.

Tento historický opis týrskeho kráľa nakoniec v prorockom opise slúži ako analógia, pomocou ktorej inšpirovaný prorok môže opísať pôvodný pád Lucifera v nebeských nádvoriach (Ezech 28,11–19). Takže kráľ Týru, ktorý bol „človekom“ žijúcim „uprostred mora“ (Ezech 28,2,8), predstavuje teraz, „cheruba – strážcu“ (Ezech 28,13) žijúceho „v Božej záhrade, v Edene“ a „na svätom Božom vrchu“ (Ezech 28,14).

Rozhodujúci výrok v celej správe sa nachádza vo verši Ezech 28,15: „Bol si dokonalý vo svojich cestách odo dňa, v ktorý si bol stvorený, dokiaľ sa nenašla pri tebe nepravosť.“ (Roh) Je dôležité uvedomiť si, že Luciferova dokonalosť zahŕňala v sebe aj možnosť rozhodnúť sa pre zlo a konať zlo. Prečo? Ako morálna bytosť mal Lucifer slobodnú vôľu, ktorá je súčasťou toho, čo znamená byť dokonalou bytosťou. Schopnosť slobodne sa rozhodovať (a teda rozhodnúť sa aj pre zlo) bolo súčasťou dokonalého stvorenia. Ale nesprávnym použitím dokonalosti a slobodnej vôle Lucifer priviedol do svojej existencie skazu. Príčinou bolo, že sa považoval za dôležitejšieho, než v skutočnosti bol.

Lucifer prestal byť spokojný s tým, ako ho Boh stvoril a aké postavenie mu určil. Prestal byť Bohu vďačný a začal sa dožadovať väčšieho uznania, než mu patrilo. Ako sme už spomenuli, zostáva pre nás záhadou, ako sa to mohlo stať dokonalejšieho anjelskej bytosti žijúcej v dokonalom vesmíre.

„Hriech je záhadná, nevysvetliteľná skutočnosť. Pre jeho existenciu nebol žiadny dôvod. Snaha vysvetliť to znamená snahu dať hriechu dôvod, čo by viedlo k jeho ospravedlneniu. Hriech sa objavil v dokonalom vesmíre a niečo také sa ukázalo ako neospravedlniteľné.“ (ST, 28. 4. 1890)

APLIKÁCIA

■ V 1Tes 5,18 apoštol Pavol hovorí, že „za všetko“ by sme mali ďakovať. Ako ti tieto slová môžu pomôcť prekonať pocity nevďačnosti a sebalútošti, ktoré prichádzajú najmä v zložitých obdobiach života?

CENA PÝCHY

¹²Ako si padla z neba, žiarivá zornička! Zrazený si na zemi, vládca nad národmi! ¹³Ved' v srdci si si povedal: „Do nebies vystúpim, až nad Božie hviezdy vyvýšim svoj trón, sídliť chcem na vrchu zhromaždenia, na najkrajnejšom severe. ¹⁴Vystúpim do výšin oblakov, prirovnám sa k Najvyššiemu.“ ¹⁵Do podsvetia si však zvrhnutý, do najhlbšej jamy. (Iz 14,12–15)

V Písme môžeme pozorovať dva protichodné motívy. Na jednej strane stoja motívy Sálema, vrchu Sion, Jeruzalema a Nového Jeruzalema, ktoré predstavujú Božie kráľovstvo. Druhým motívom je téma Bábela a Babylon, ktoré odkazujú na satanovu falošnú vládu. Boh opakovane povoláva svoj ľud z pohanského Babylona, aby mu slúžil v zaslúbenej krajine.

Boh napríklad vyzýva Abrama, aby sa presťahoval z chaldejského mesta Ur do krajiny Kanaán (1Moj 11,31–12,9). Na konci svojho dlhého vyhnanstva Izraeliti opustili Babylon a vrátili sa do Jeruzalema (Ezdráš 2). V knihe Zjavenie čítame, že na konci časov Boh vyzýva svoj ľud na opustenie Babylona (Zj 14,8), aby s Ním nakoniec mohol ľud prebývať na vrchu Sion, v Novom Jeruzaleme (Zj 14,1; 21,1–3.10).

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Uvažuj o úvodnom texte (Iz 14,12–15). Aké následky mala Luciferova pýcha pre vesmír a pre tento svet?

V Biblii mesto Babylon predstavuje moc, ktorá je v priamom protiklade k Bohu a Jeho kráľovstvu. Babylonský kráľ (so zvláštnou narážkou na Nebukadnesara) sa stáva symbolom pýchy a arogancie. Boh zjavil kráľovi Nebukadnesarovi, že Babylon je len zlatou hlavou veľkej sochy, ktorá predstavuje po sebe nasledujúce ríše (Dan 2,37.38). Kráľ spochybnil Božie zjavenie a vytvoril sochu celú zo zlata – symbol toho, že jeho kráľovstvo bude trvať naveky. A nielen to. Pyšný panovník od všetkých vyžadoval, aby túto sochu – a teda jeho samotného – uctievali (Daniel 3). Podobne ako v prípade kráľa Týru (Ezech 28,11–19), aj babylonský kráľ sa stal symbolom Luciferovej skazy.

Text Izaiáš 14,3–11 opisuje pád povýšeneckého a utláčajúceho babylonského kráľa. Potom Izaiáš mení optiku. Z dejinných udalostí zaostruje pohľad na nebeské nádvorie a zdôrazňuje, že podobný pyšný a arogantný duch spôsobil pád Lucifera. Text vysvetľuje, že Lucifer plánoval povýšiť svoj trón nad všetky nebeské zástupy a postaviť sa na roveň „Najvyššiemu“ (Iz 14,14). Bol to začiatok novej, nepriateľskej situácie, v ktorej Lucifer svojím sebecstvom a snahou povýšiť sa spochybnil Božiu nezištnú lásku. Nepriateľ sa nebál obviňovať Boha z toho, čo bolo jeho vlastným problémom, a rozšíril svoje lži medzi ostatné nebeské bytosti. Tu niekde sa ukrýva záhadný pôvod zla vo vesmíre.

- **Prečo je také ľahké byť pyšný na svoje postavenie alebo úspechy? Ako nám môže pohľad upretý na kríž pomôcť, aby sme nepadli do takejto pasce?**

APLIKÁCIA

ŠÍRENIE ODPADNUTIA

⁷Na nebi sa strhol boj. Michal a jeho anjeli bojovali proti drakovi; aj drak a jeho anjeli bojovali. ⁸No neobstáli a nebolo už pre nich miesto v nebi. ⁹Veľký drak, starý had, ktorý sa volá diabol a satan, zvodca celého sveta, bol zvrhnutý na zem a s ním boli zvrhnutí aj jeho anjeli. ¹⁰Nato som počul mohutný hlas z neba: „Teraz nastala spása a moc i kráľovstvo nášho Boha a vláda jeho Pomazaného, lebo bol zvrhnutý žalobca našich bratov, ten, čo na nich dňom i nocou žaloval pred naším Bohom. ¹¹Ale oni nad ním zvíťazili pre Baránkovu krv a pre slovo svojho svedectva a nemilovali svoj život tak, aby sa zľakli smrti. (Zj 12,7–11)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Prečítaj si text Zjavenie 12. Čo hovorí táto kapitola o šírení vzbury z neba na zem?

Pád Lucifera nebol len akýsi bezvýznamný, malicherný stret protichodných myšlienok. Zjavenie 12 opisuje vypuknutie veľkého boja medzi Luciferom a jeho anjeli na jednej strane a Kristom a Jeho anjeli na strane druhej. V tejto pasáži je Lucifer nazvaný „veľký drak“, „starý had“ (odkaz na príbeh rajskej záhrady), „diabol a satan“, „zvodca celého sveta“ a „žalobca našich bratov“ (Zj 12,9.10). Kristus je označovaný ako „Michal“ (Zj 12,7), čo znamená „ktorý je ako Boh“.

Na základe zmienky o „archanjelovi Michalovi“ (Júda 1,9) niektorí vykladači veria, že Michal je len jedna z anjelských bytostí. Ale v knihe Daniel každé veľké videnie vrcholí Kristom a Jeho večným kráľovstvom: kameň bez zásahu rúk (Dan 2,34.45), Syn človeka (Dan 7,13), Knieža zástupov a Knieža kniežat (Dan 8,11.25) a napokon veľké knieža Michal (Dan 12,1). A tak, ako je Hospodinov anjel sám Hospodin (pozri 2Moj 3,1–6, Sk 7,30–33, atď.), Michal musí byť tá istá Božská Osoba, teda samotný Kristus.

Zjavenie 12 prináša všeobecný prehľad prebiehajúceho sporu, ktorý (1) sa začal v nebi vzburou Lucifera a tretinou nebeských anjelov, (2) vyvrcholil Kristovým rozhodujúcim víťazstvom na kríži a (3) stále pokračuje proti ostatku Božieho ľudu v čase konca.

Pohľad na začiatok sporu nachádzame aj v texte knihy *Veľký spor vekov*: „Boh vo svojom veľkom milosrdenstve dlho znášal Luciferovo správanie. Nezosadil ho z jeho vysokého postavenia okamžite, keď prvýkrát prejavil nespokojnosť, ba ani vtedy nie, keď Lucifer začal medzi anjeli šíriť svoje lživé dôvody. Ešte dlho ho trpel v nebi. Opätovne mu ponúkol odpustenie pod podmienkou, že svoju chybu uzná a podriadi sa. Boh vynaložil úsilie, aké môže prejavíť len nekonečná láska a múdrosť, aby ho presvedčil, že koná nesprávne.“ (GC 495.496; VSV 357)

Nevieme, ako dlho tento boj trval v nebeských sférach. Bez ohľadu na jeho intenzitu a časové rozpätie je najdôležitejším aspektom celého zápasu to, že satan a jeho anjeli „neobstáli a nebolo už pre nich miesto v nebi“ (Zj 12,8; pozri aj Lk 10,18). Problém, ktorý sa začal v nebesiach, sa preniesol na zem. A tento boj sa tiež preniesol aj na zem.

APLIKÁCIA

■ Akými spôsobmi môžeme vidieť realitu zápasu, ktorý sa odohráva vo svete? V čom spočíva naša jediná nádej, že v tomto boji budeme stáť na víťaznej strane?

PODNETY NA ZAMYSLENIE

V knihe *Patriarchovia a proroci* si prečítajte kapitolu „Prečo Boh dopustil hriech?“ (PP 33–43; PP /sk/ 16–24) a v knihe *Veľký spor vekov* kapitolu „Pôvod zla“ (GC 492–504; VSV 355–363).

„Neexistovala žiadna iná nádej na vykúpenie tých [satana a jeho anjelov], ktorí boli svedkami nevýslovnej nebeskej slávy, tešili sa z nej, videli ohromnú, nevypovedateľnú Božiu velebnosť a v prítomnosti všetkej tejto slávy sa proti Nemu vzbúрили. Neexistovali žiadne nové a úžasné prejavy vznešenej Božej moci, ktoré by na nich mohli zapôsobiť tak hlboko ako tie, ktorých už boli svedkami. Ak boli schopní vzbúriť sa v samotnej prítomnosti nevýslovnej slávy, nemohli sa dostať do priaznivejšieho stavu, aby bolo ich konanie ospravedlnené. Neexistovala žiadna náhradná moc ani žiadne väčšie výšky a hĺbky nekonečnej slávy, ktoré by premožli ich žiarlivé pochybnosti a vzdorovité reptanie. Ich vina a trest musia byť úmerné ich vznešeným výsadám v nebeských sieňach.“ (Con 21)

„Boh s Kristom vedeli od počiatku o odpadnutí satana a o páde človeka zvedeného týmto odpadlíkom. Boh nedal podnet k existencii hriechu, no predvídal ho a proti tejto strašnej skutočnosti urobil opatrenie. Jeho láska k svetu bola taká veľká, že sa zmluvne zaviazal dať svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v neho. (Jn 3,16)“ (DA 22; TV 11)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Uvažujte spoločne o otázke, či je Boh v konečnom dôsledku zodpovedný za vznik a existenciu zla v našom svete. Ako by sme sa mohli snažiť odpovedať na takéto obvinenie?
2. Ako kríž súvisí s našim chápaním problematiky zla? Prečo musí byť Kristova obeť ústredným bodom každého chápania pôvodu zla?
3. Po tisícročiach hriechu a utrpenia v našom svete by si satan mal úplne uvedomovať tragické následky svojej vzbury. Prečo potom stále pokračuje vo svojej vzbure proti Bohu?
4. V texte Mt 5,43–48 Kristus hovorí o Božej bezpodmienečnej láske ku všetkým ľudským bytostiam ako o vzore pre všetky naše vzťahy. Ako môžeme tento vzor lepšie odzrkadľovať vo svojej rodine a v cirkvi?
5. Apoštol Peter nás varuje, že „protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral.“ (1Pt 5,8; Roh) Prečítajte si tiež text Ef 6,10–20. Ako môžeme premôcť „úklady diabla“ (Ef 6,11)?